

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Kl. 45h,73/02

Zgłoszono: 11.05.1971 (P. 148 099)

Pierwszeństwo: _____

MKP A01k 73/02

Zgłoszenie ogłoszono: 05.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 28.02.1975

Twórcy wynalazku: Józef Krępa, Henryk Czubek, Roman Osmólski

Uprawniony z patentu tymczasowego: Morski Instytut Rybacki, Gdynia
(Polska)

Włók denny

1

Przedmiotem wynalazku jest włók denny o dużych wymiarach wlotu, przeznaczony do penetrowania dużej przestrzeni toni wodnej.

Znane i powszechnie stosowane włókı denne, mają zazwyczaj stosunkowo małe wloty i słabo rozbudowane przednie części zagarniające i skupiające obiekty połowu (ryby). Powoduje to, w związku ze stałym spadkiem wydajności łowisk, że włókı denne są coraz częściej zastępowane (w połowach ryb dennych) włókami pelagicznymi, które z natury rzeczy mają duże gabaryty wlotu.

Ze względu na duże możliwości uszkodzeń włóków pelagicznych o dno następuje duże zużycie sprzętu połowowego, co pociąga za sobą wzrost kosztów połowu. W połowach typowych ryb dennych (na przykład płastug) oraz w połowach na złych gruntach muszą być stosowane włókı denne mające odpowiednie uzbrojenie. Powiększenie wymiarów głównych wlotu włóków dennych przy ich dotychczasowym ukształtowaniu konstrukcyjnym prowadzi do powiększenia części sieciowej spodu włoka i w konsekwencji powoduje częste jego uszkodzanie o dno. Powoduje to straty czasu połowowego przez statek i dodatkowe koszty remontów. Brak możliwości powiększenia tradycyjnych włóków dennych przy jednoczesnej konieczności zapewnienia małego stopnia ich awaryjności, uniemożliwia racjonalne wykorzystanie mocy napędowej nowoczesnych statków rybackich.

2

Celem wynalazku jest wyeliminowanie wskazanych wad włóków dennych i zaprojektowanie nowego włoka o dużych wymiarach wlotu.

Cel ten został zrealizowany przez zaprojektowanie 5
włoka o innym ukształtowaniu konstrukcyjnym, w którym część dolna, pracująca w pobliżu dna, ma małe gabaryty zbliżone wymiarami do stosowanych obecnie w dennych włókach konwencjonalnych. Natomiast część górna jest znacznie powię- 10
kszona w stosunku do części dolnej, tworząc w swej przedniej części w trakcie pracy formę obłej kopuły, której boki obciążone bobinami lub obciążnikami innego typu, stykają się z dnem, natomiast część 15
centralna uniesiona jest w górę przy pomocy pływaków oraz wyporu wody.

Istotą wynalazku jest więc konstrukcja włoka, w której stosunek części przedniej, to jest nawisu do stożkowej części tylnej, to jest gardzieli zawarty jest w granicach od 0,6 do 2,0, a najkorzystniej 0,8.

Górna część włoka według wynalazku tworzy 20
wydłużony nawis połączony z obciążonymi elementami obciążającymi bocznymi linami dolnymi, stanowiącymi przedłużenie podbory i utrzymujące- 25
mi — (poprzez odpowiednie linki) boczne krawędzie nawisu przy dnie.

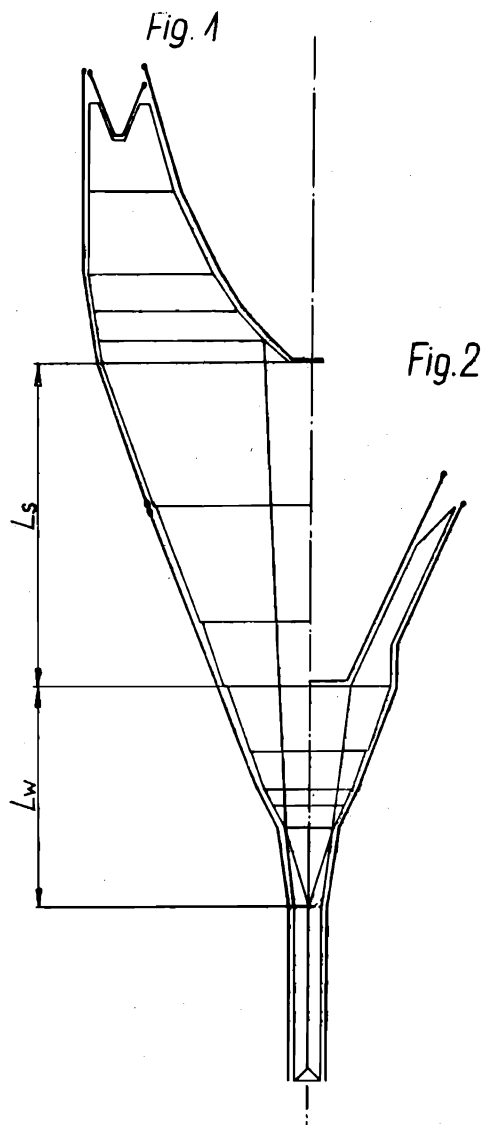
Zaprojektowany w ten sposób włók pozwala na 30
zwiększenie gabarytów wlotu, a więc zwiększenie przestrzeni penetrowanej, bez równoczesnego powiększania dolnej części narzędzia, a więc przy utrzymaniu stopnia awaryjności na niezmiennym

poziomie w stosunku do włóków dennych konwencjonalnych. Jednocześnie uzyskuje się znaczne zmniejszenie oporów holowania włoka w stosunku do włoka dennego konwencjonalnego, o tych samych gabarytach wlotu.

Rozwiązanie według wynalazku nadaje się do zastosowania w gospodarce narodowej szczególnie do zastosowania na kutrach i trawlerach rybackich przemysłowych przedsiębiorstw połowowych.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony schematycznie w przykładowym wykonaniu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia część górną włoka, fig. 2 — przedstawia część dolną włoka, fig. 3 — przedstawia włók w widoku z góry, a fig. 4 — przedstawia włók w widoku z boku.

Górna część 1 włoka wykonana z tkaniny sieciowej o dużych oczkach tworzy wielki nawis, którego pasy boczne 8 połączone są za pomocą linek 7 co pewien odstęp z liną dolną 4, która jest przedłużeniem podbory 6. Lina dolna 4 obciążona jest bobinami lub obciążnikami 5 znanego typu co powoduje, że pasy boczne dociągane są w czasie trałowania w pobliżu dna 2. Nadbora włoka uszlachetniona jest w konwencjonalny sposób znanymi pływakami, co powoduje, że na długości L_s górna część 1 włoka jest rozpychana przez napór wody i tworzy kopułę „przykrywającą” dużą przestrzeń w toni

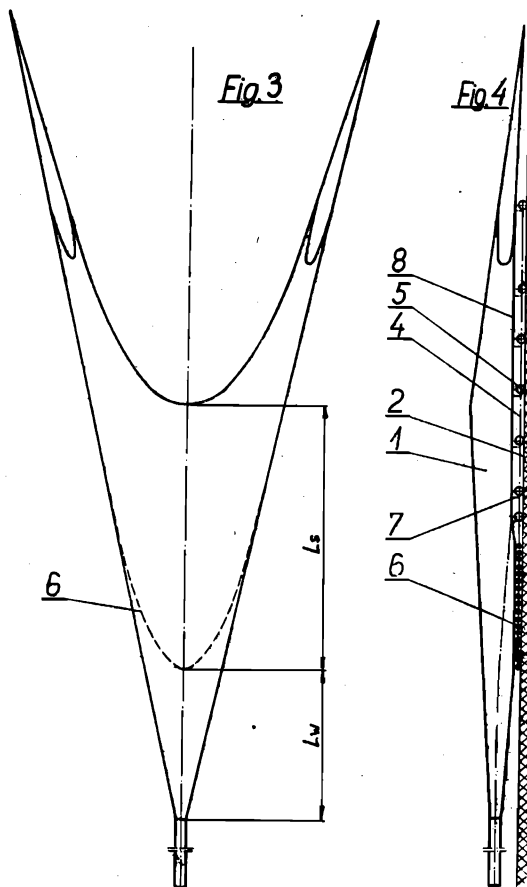
nad dnem morskim. Dzięki takiemu zasadniczo nowemu rozwiązaniu, obiekty połowu znajdujące się nad dnem, są koncentrowane pod kopułą 1 i w obrębie ograniczonym od dołu liną dolną 4 wraz z obciążeniami, oraz są kierowane do gardzieli włoka (odcinek L_w) i dalej do worka.

Rozwiązanie według wynalazku jest zrealizowane przez zastosowanie dodatkowych płatów tkaniny sieciowej zwiększających górną przednią część 10 włoka do wymiaru L_s oraz przez przedłużenie podbory bocznymi linami 4 odpowiednio obciążonymi i połączonymi z wyżej wymienionymi płatami tkaniny. Tworzy się w ten sposób w czasie trałowania kopułę zagarniającą obiekty połowu z dużej 15 przestrzeni nad dnem.

Sposób posługiwania się włokiem według wynalazku jest konwencjonalny.

Zastrzeżenie patentowe

20 Włók denny, **znamienny tym**, że stosunek części przedniej, to jest nawisu (L_s) do stożkowej części tylnej, to jest gardzieli (L_w), zawarty jest w granicach od 0,6 do 2,0 najkorzystniej 0,8, przy czym 25 część przednia włoka tworzy wydłużony nawis oraz obciążone boczne liny dolne (4), stanowiące przedłużenie podbory i utrzymujące — poprzez linki (7) — boczne krawędzie nawisu przy dnie.

Cena 10 zł